

Full diocesà

9 de maig del 2021

p5 — Al juliol tornen les colònies diocesanes

p6 i p7 — Avui és la Pasqua del Malalt

La Mare de Déu del Remei

*Sigui la salut nostrada
cada dia floridora:
Concediu a qui implora
bon remei, Verge sagrada.*

A Perafita tenen molta estima i devoció a la Mare de Déu del Remei, venerada en una petita ermita situada al capdamunt d'un turó, a prop del mas Roca, al qual s'accedeix únicament a peu.

La imatge de Maria és representada dempeus; a la dreta porta el ceptre de la reialesa i amb el braç esquerre sosté el Fill.

La festa del Remei se celebra el segon diumenge d'octubre, pròxim al dia 10 d'octubre, diada de la Mare de Déu del Remei. La festa comença amb una caminada des del poble de Perafita fins a l'ermita, caminada que s'acompanya amb un petit concurs de buscar bolets, sempre que el temps ho permeti i la temporada de bolets sigui bona. Un cop a l'ermita, es fa un esmorzar popular, amb torrades, botifarra, cansalada, etc.

Més tard se celebra la missa, a fora de l'ermita, en una taula de pedra situada al costat. En acabar es canten els goigs en honor de la Verge titular.

«Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo»

Diumenge VI de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies. (10,25-26.34-35.44-48)

Salm responsorial

El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.
[97]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. (4,7-10)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em

té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mano. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mano: que us estimeu els uns als altres.»

(15,9-17)

«Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu.»

El llenguatge de l'amistat

Carles Riera i Fonts, pvre.

Ser amic de Jesús vol dir estimar tal com ell ens ha estimat, amb el mateix amor que el Pare vessà damunt d'ell.

Estimar de veritat significa omplir la pròpia vida amb la vida dels altres. Els llaços d'una sincera i cordial relació s'estrenyen quan compartim emocions i sentiments, quan ens ajudem mútuament i quan lluitem per uns mateixos ideals.

Jesús està a punt d'acomiar-se dels deixebles i els empenya del previsible buit entre el diví i l'humà amb un llenguatge amb molt d'afecte que l'Esperit els ajudarà a saber interpretar. El llenguatge universal de la solidaritat i de la fraternitat, que sempre diu més del que diu, és adequat per a parlar de Déu. En l'idioma de cada poble —obres d'art amb modulacions i acords únics—, Déu s'hi complau i s'hi expressa.

A l'hora de redissenar la societat —com ens tocarà de fer—, els humans no podem prescindir de la natura ni de l'amistat que devem als altres éssers vivents, ni podem creure que el transhumanisme (cultura dels robots, etc.) serà la solució dels nostres problemes de convivència. No som màquines, sinó homes i dones capaços de gestos de tendresa i amb capacitat de meravellar-nos.

El llenguatge de l'amistat és alhora místic i profètic, meditatiu i audaç: delerós de contemplació però compromès amb la realitat històrica. Cordial (va «amb el cor a la mà») i coratjós (quan cal «fer el cor fort»), dos mots a partir de la paraula cor.

La imatge

El contrast entre donar la vida i viure una alegria ben plena és clar en Jesús, i és clar en aquell deixeble que ha aprofundit en el capteniment del Senyor. Cap deixeble no té assegurada una vida fàcil ni còmoda.

Jesús es manté en l'amor que el Pare li té des de l'eternitat, pel qual l'ha enviat al món, home com nosaltres. Amb ell portarem l'amor a tothom tal com ell ho ha iniciat.

Pantocràtor de Dafni (1080-1100)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

10 dilluns

—Sant Joan d'Àvila, prev.
—Sant Job, profeta
Ac 16,11-15/Salm 149/Jn 15,26-16,4a

11 dimarts

—Sant Eduald, mr. de Ripoll
—Sant Anastasi, mr
—Sant Ponç, bisbe mr.
Ac 16,22-34/Salm 137/Jn 16,5-11

12 dimecres

—Sant Pancraç, mr.
—Sant Domènec de la Calzada
Beat Àlvar del Portillo
Ac 17,15.22-18,1/Salm 148/Jn 16,12-15

13 dijous

La Mare de Déu de Fàtima
—Sant Pere Regalat, framenor
Les Santes Espines, a Tàrraga
Ac 18,1-8/Salm 97/Jn 16,16-20

14 divendres

—Sant Maties, apòstol
—Santa Gemma Galgani, vg.
La Mare de Déu de l'Alba, a Tàrraga
Ac 1,15-17.20-26/Salm 112/Jn 15,9-17

15 dissabte

—Sant Isidre Llauredor
—Santa Joana de Lestonnac, fund.
Ac 18,23-28/Salm 46/Jn 16,23b-28

16 L'Ascensió del Senyor/ Cicle B

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials
—Sant Simó Stock
Ac 1,1-11/Salm 46/Ef 4,1-13/Mc 16,15-20

Una cinquantena de catequistes participen en la Jornada Diocesana virtual

Delegació Diocesana de Catequesi

Una cinquantena de catequistes van participar en la Jornada Diocesana de Catequesi d'enguany que va tenir lloc, de forma telemàtica, el dissabte 17 d'abril.

El bisbe Romà va presidir la jornada, que s'inicià amb la pregària de l'hora litúrgica de nona i amb la salutació a tots els assistents.

Seguidament, es va donar pas a Mn. Jaume González Padrós, que va oferir la ponència central de la jornada sobre l'Any litúrgic. El ponent ens va convidar a estar convençuts de la importància del diumenge per a poder comunicar-ho amb pedagogia, estima i paciència, i tenint clar que sense el diumenge no hi ha cristians.

Així qui ens convoca el diumenge és el mateix Crist, i ho fa setmana. Per tant, no podem caure en un relativisme sacramental.

Hom ens va convidar a separar el ritme catequètic del ritme escolar, perquè si no arribarà Nadal i Pasqua i no hi seran.

La jornada va acabar amb la mostra, per part de Frederic Palmès, de la Delegació, de diferents eines catequètiques i telemàtiques que ens poden ajudar en la nostra tasca.

Trobareu els materials de la Jornada Diocesana de Catequesi a la web: www.bisbatvic.org/ca/serveis-i-projectes/documents-i-publicacions/materials-catequesi

Calendari del catequista

Pròximes sessions formatives al voltant dels nous materials elaborats pel SIC:

- Jornades de Responsables de Catequesi: 2 i 3 de juliol.
- Jornades Interdiocesanes de Catequesi: 19-21 de novembre a Montserrat.

Nomenaments fets pel senyor bisbe el 19 d'abril

- Dr. Vicent Benedito Morant, O.P., jutge del Tribunal Eclesiàstic de la diòcesi de Vic (19-4-2021).
- P. David Guindulain i Rifà, S.I., membre del Consell del Presbiteri en representació dels religiosos presents a la diòcesi (19-4-2021).
- P. Helin John, C.M.F., membre del Consell del Presbiteri en representació dels religiosos presents a la diòcesi (19-4-2021).

Tornen les colònies d'estiu «Aventura't!»

Del 5 a l'11 de juliol

TORNEN LES COLÒNIES!

5 A 11 JULIOL 2021

AMB LES MESURES SANITÀRIES VIGENTS

RETROBEM-NOS!

DEL 5 A L'11 DE JULIOL DE 2021 · AVENTURA'T

Després de la parada obligatòria de l'any passat per la pandèmia, estem contents de comunicar-vos que aquest any tornen les colònies «Aventura't!».

Hem buscat una casa adient i ens hem preparat per a poder fer unes colònies amb garanties sanitàries i alhora poder gaudir d'uns dies junts enmig de la natura i de la millor companyia.

RETROBEM-NOS!

Aquí teniu la informació sobre les colònies:

Dies: del 5 a l'11 de juliol del 2021.

Lloc: Casa de Colònies Mas Can Pic de Taradell.

Edats: de 7 a 12 i de 13 a 16 anys (per a altres edats i circumstàncies ens podeu consultar al telèfon que trobareu al final del correu electrònic).

Import: les colònies tenen un cost de 170 €, però, com ja sabeu, si ve més d'un germà fem un preu més ajustat. Si teniu algun cas especial, no dubteu a comunicar-vos amb nosaltres, ja que les colònies han de ser possibles per a tothom.

Inscripcions:

us podeu inscriure a través d'aquest enllaç:

<https://forms.gle/sw6KFpEmog2Vn3177>

o bé, a través del codi QR que apareix en aquesta pàgina.

Un cop inscrits ens posarem en contacte amb vosaltres per donar-vos detalls dels protocols, les coses a portar, el transport, etc.

Els monitors ja estan en marxa per organitzar unes colònies molt esperades després d'un temps tan complicat.

Si teniu qualsevol consulta, podeu adreçar-vos als telèfons 93 883 26 55 / 609 32 33 74.

Us esperem!

Salutacions cordials de tot l'equip de la Delegació de Joves.

La soledat dels malalts, reflexió en la Pasqua del Malalt

Joan Tió Vilardell, diaca. Coordinador de la pastoral de la salut i hospitalària del bisbat de Vic

Avui diumenge celebrem la Pasqua del Malalt. Aquest any s'ha triat el tema «De Mestre només em teniu un, i tots vosaltres sou germans».

Amb el lema:

«CUIDEM-NOS MÚTUAMENT»

En el seu missatge amb motiu de la XXIX Jornada Mundial del Malalt celebrada el 12 de febrer, el papa Francesc diu així:

«El tema d'aquesta jornada s'inspira en el passatge evangèlic en què Jesús critica la hipocresia dels qui diuen però no fan (cf. Mt 23,1-12). Quan la fe queda limitada a exercicis verbals estèrils, sense involucrar-se en la història i les necessitats del proïsme, la coherència entre el credo professat i la vida real defalleix.

La crítica que Jesús adreça als qui «diuen però no fan» és beneficiosa, sempre i per a tothom, perquè ningú no és immune al mal de la hipocresia, un mal molt greu, que té l'efecte d'impedir-nos ser com fills d'un únic Pare, cridats a viure una fraternitat universal».

Des de la Pastoral de la Salut ha semblat oportú de mantenir el tema que es va començar l'any passat, que era la soledat, per dos motius fonamentals. No hem pogut desenvolupar adequadament totes les tasques per culpa de la pandèmia i, a més, s'ha agreujat la soledat, que ha estat una de les grans protagonistes d'aquest temps. Per a molts malalts sols, aïllats en les seves habitacions, a les seves cases, la soledat s'ha fet especialment difícil. Si pensem en tants germans grans aïllats a les residències, sense la possibilitat de rebre visites dels seus familiars i amics, la incertesa i els temors s'aguditzen. Ni tan sols en moments particularment significatius al final de la vida molts malalts no han pogut comptar amb la companyia dels seus éssers estimats.

La soledat, però, no tan sols s'ha esdevingut pel tema de la pandèmia; és una nova malaltia del segle XXI. Perquè la soledat no solament afecta aquest col·lectiu. Cada vegada són més les persones d'altres edats, fins i tot molt joves, que pateixen els efectes del que en podem dir una epidèmia contemporània: la manera de viure de la societat moderna, amb jornades laborals inacabables, llargues distàncies per a anar i tornar de la llar, etc. Tot això són elements que predisposen a viure aïllats dels altres dificultant les relacions interpersonals.

En els darrers anys, la soledat en la nostra societat ha augmentat. Aquí exposo alguns dels factors que porten a aquesta situació:

- Baixa autoestima.
- Relacions familiars insanes.
- Factors sociològics.
- Circumstàncies temporals o canviants.
- Causes condicionants.
- Causes lligades a la personalitat.

- Processos emocionals i cognitius susceptibles a la influència de la soledat.
- Causes externes.
- Problemes de salut.
- Malalties terminals.

Quan apareix l'experiència de la malaltia, hom es troba apartat d'aquest bullici extern, apareix aquesta única companya de viatge: la soledat, en el marc d'una habitació de l'hospital o de la seva llar. L'ésser humà, i més el malalt, és un solitari que cerca sentir-se acompanyat socialment.

Quan una persona cau malalta, es produeix una parada forçada en la marxa de la vida de les persones i comencen a sorgir exclamacions i interrogants: «A mi, precisament! D'on i com? Per què això?» Aleshores, davant la malaltia i el dolor, sorgeix una pregunta essencial: «Amb qui estic, qui m'acompanya?» Perquè, en definitiva, el més important és saber qui està al costat, amb quina companyia es compta.

L'actuació de la Pastoral de la Salut no és simplement acompanyar els malalts en l'aspecte sacramental, sinó difondre de moltes maneres la força salvadora i guaridora, a l'estil de Jesús. Això ve a dir que tota la comunitat cristiana, que vol ser una prolongació de Jesús, ha d'acompanyar i portar la salut als vulnerables i fràgils de la societat.

Perquè la Pastoral de la Salut no és simplement visitar els malalts i els qui reclamen la presència guaridora de l'Església al seu costat, sinó també promoure iniciatives per pal·liar la soledat a través de la caritat envers les persones i els col·lectius més afectats per tal situació. Aquest és l'objectiu que neix de la mateixa essència de l'actuació de Jesús.

Els agents de la Pastoral de la Salut són membres de l'Església que juguen un paper vital: l'acompanyament, la cura en el pla integral.

L'acompanyament podria definir-se com una manera de pal·liar la vulnerabilitat humana. Aquest acompanyament té el rostre de sacerdots, religiosos, religioses, diaques, laics, laiques i voluntaris compromesos a tornar la confiança a molts sofrents d'avui en dia.

La presència de l'Església al costat del qui sofreix (a la llar, a l'hospital, en els centres geriàtrics) comporta la comunió d'objectius, la complementarietat dels dons i l'esperit de col·laboració.

Per acabar, voldria fer present la pregària que s'ha fet des del bisbat de Vic en l'estampa que s'ha repartir conjuntament amb el cartell on hi ha la imatge de la Mare de Déu de la Soledat, de la parròquia de la Soledat d'Igualada.

Mare de Déu de la Soledat,
que has experimentat
de manera admirable
el misteri del dolor,
implorem la teva protecció
perquè trobem consol
sempre que ens sentim
sols i deseparats.

«La marea oceànica de Crist»

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el prefaci d'un llibre que estic llegint, *Dominio. Una nueva historia del cristianismo*, de Tom Holland, hi figura l'expressió «la marea oceànica de Crist», que l'autor manleva d'un escriptor cristià del segle II, per a expressar la finalitat del seu estudi: resseguir el curs de la fe en Crist al llarg dels segles. Amb originalitat i força s'hi recorre el fil del pensament i l'acció dels cristians, els quals, sense ni adonar-se'n, fan present la revolució que, passats quasi dos mil anys, continua fent el seu camí. Reflexiona aquest autor: «Les que es recorden són les revolucions incompletes; el destí de les que triomfen és convertir-se en normalitat.»

Hi ha una presència de Crist que, com un fil d'or, uneix les generacions i els segles.

Som en temps de Pasqua, en què celebrem la novetat sempre nova de la resurrecció del Senyor. Sabem que ell és viu enmig nostre. Sabem que la força de la seva resurrecció es vessa en nosaltres de manera suau i profunda, constant i fidel. Ho sabem i ho plasmem en la normalitat de la vida quotidiana. Si mirem la nostra història, com a poble i com a Església, constatem com la fe cristiana, malgrat les tribulacions i dificultats, es manté vigent entre nosaltres. Hi ha una presència de Crist que, com un fil d'or, uneix les generacions i els segles.

La normalitat de la fe cristiana fa possible que aquesta, com una pluja suau, vagi amarant tots els aspectes de la nostra existència: personal, familiar, social, laboral, polític i econòmic. No hi ha res del que és humà que Crist no ho empleni amb la seva gràcia amorosa. Des d'aquesta normalitat de vida en el Senyor brollen realitats que van formant, al llarg del temps i en tot el món, la marea oceànica de Crist.

Sortida de missa a Camprodon

És bo de fer present en el nostre record i admiració l'exemple amagat als ulls de la societat d'aquelles persones que, portades misteriosament per la gràcia de Déu, han fet possible aquest marea oceànica que fa present Crist en el món: els esposos que han lluitat per estimar-se del tot; els pares i mares que s'han sacrificant pel bé dels seus fills; les persones que han perdonat de cor; els qui s'han donat pel bé dels altres i aquells que han estat una mà amiga per a qui sofreix; els qui han defensat la dignitat de la vida humana i la llibertat de la persona; tots aquells que, encara que la seva tomba no sigui visitada per ningú, seran els qui sentiran de llavis de Jesús: *Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne preparat per a vosaltres des de la creació del món* (Mt 25,34).

